

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2012r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Malinowska**

po rozpoznaniu w dniu 4 stycznia 2012r., w Warszawie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Stowarzyszenia (...) z siedzibą w P.**

przeciwko **A. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. K. z siedzibą w P.**

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

1. Uznaje za niedozwolone i zakazuje A. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. K. z siedzibą w P., wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia z rozdziału „Wysyłka i zwroty” wzorca umowy o nazwie „Regulamin sklepu internetowego www.(...)” o treści: „W przypadku gdy paczka nie posiada żadnych zewnętrznych uszkodzeń a zawiera uszkodzone produkty należy zwrócić ją kurierowi w celu odesłania jej do sklepu www.(...). W przeciwnym razie reklamacja nie zostanie uwzględniona.”;
2. zasądza od A. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. K. z siedzibą w P., na rzecz Stowarzyszenia (...) z siedzibą w P. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. nakazuje pobranie od A. K., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. K. z siedzibą w P., na rzecz Skarbu Państwa (Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie) kwoty 600 zł (sześćset złotych) z tytułu opłaty sądowej, od uiszczenia której powód był zwolniony;
4. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt pozwanej.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt XVII AmC 316/11

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 8 lutego 2011r. (data stempla pocztowego) Stowarzyszenie (...) wniosło o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia: „W przypadku gdy paczka nie posiada żadnych zewnętrznych uszkodzeń a zawiera uszkodzone produkty należy zwrócić ją kurierowi w celu odesłania jej do sklepu www.(...). W przeciwnym razie reklamacja nie zostanie uwzględniona.” oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwany przedsiębiorca prowadzi sklep internetowy www.(...) i przy prowadzeniu swojej działalności posługuje się przygotowanym przez siebie regulaminem, zawierającym zakwestionowane postanowienie umowne. Zdaniem powoda, postanowienie to stanowi klauzulę abuzywną, gdyż przewiduje uzależnienie prawa konsumentów do złożenia reklamacji od tego, aby zamówiony towar został od razu zwrócony kurierowi. W sytuacji więc gdy kurier zdąży już odjechać, klient może zostać w ogóle pozbawiony prawa do

złożenia reklamacji (pозew, k. 2-3). Powód podtrzymał swoje żądania w piśmie procesowym z dnia 18 marca 2011r. – data stempla pocztowego (pismo procesowe powoda, k. 15).

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 marca 2011r (data stempla pocztowego) pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwana stwierdziła, że nie sposób zgodzić się z argumentacją przedstawioną w pozwie, ponieważ po pierwsze z treści całego regulaminu wynika, iż chodzi tylko i wyłącznie o wady widoczne w chwili otwarcia przesyłki. Po drugie, pozwana wskazała, iż sprawdzenie przez konsumenta towaru w obecności kuriera jest konieczne, aby pozwany mógł dochodzić ewentualnych roszczeń związanych ze zniszczeniem towaru w trakcie transportu od firmy kurierskiej (odpowiedź na pozew, k. 17-18).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) A. K. z siedzibą w P., w ramach której prowadzi sklep internetowy [www\(...\)](#) Bezspornym, wobec przyznania przez pozwaną, jest fakt stosowania przez nią w obrocie konsumenckim wzorca umownego o nazwie „Regulamin sklepu internetowego [www\(...\)](#)”, w którego rozdziale „Wysyłka i zwroty” zawarte jest postanowienie o treści: „W przypadku gdy paczka nie posiada żadnych zewnętrznych uszkodzeń a zawiera uszkodzone produkty należy zwrócić ją kurierowi w celu odesłania jej do sklepu [www\(...\)](#). W przeciwnym razie reklamacja nie zostanie uwzględniona.” (Regulamin, k 9-12). Pozwana nie zarzuciła niezgodności treści przywołanej klauzuli z treścią stosowanego przez nią wzorca, dlatego również ten fakt uznano za przyznany w oparciu o art. 230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie pozwu podlega uwzględnieniu.

Według art. 385<sup>1</sup> § 1 k.c., niedozwolonymi są te postanowienia umowy, które kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy, o ile nie zostały uzgodnione indywidualnie i nie są postanowieniami określającymi w sposób jednoznaczny główne świadczenia stron. Trzeba podkreślić, że wymieniona w klauzuli generalnej przesłanka indywidualnego uzgodnienia nie ma jednak znaczenia przy przeprowadzaniu abstrakcyjnej kontroli postanowienia z wzorca umownego, bez względu na to, czy wzorzec był, czy też nie był, zastosowany przy zawieraniu jakiejś konkretnej umowy. Kontrola ta dokonywana jest ex ante i obejmuje jedynie wzorzec, nie zaś konkretną umowę.

W ocenie Sądu, zakwestionowane przez powoda postanowienie, zawarte w stosowanym przez pozwaną wzorcu o treści: „W przypadku gdy paczka nie posiada żadnych zewnętrznych uszkodzeń a zawiera uszkodzone produkty należy zwrócić ją kurierowi w celu odesłania jej do sklepu [www\(...\)](#). W przeciwnym razie reklamacja nie zostanie uwzględniona.”, wyczerpuje przesłanki niedozwolonej klauzuli umownej z art. 385<sup>1</sup> §1 k.c. i art. 385<sup>3</sup> pkt. 21 k.c. Przedmiotowy zapis bezpodstawnie uzależnia bowiem odpowiedzialność przedsiębiorcy od spełnienia przez konsumenta nadmiernie uciążliwych formalności. Zakwestionowana klauzula narzuca konsumentowi restrykcyjne warunki dochodzenia uprawnień z tytułu niezgodności towaru z umową.

W myśl art. 74 ustawy z dnia 15 listopada 1984r. Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000r. nr 50, poz. 601 t.j.), jeżeli przed wydaniem przesyłki okaże się, że doznała ona ubytku lub uszkodzenia, przewoźnik ustala niezwłocznie protokolarnie stan przesyłki oraz okoliczności powstania szkody. Przewoźnik wykonuje te czynności także na żądanie uprawnionego, jeżeli twierdzi on, że przesyłka jest naruszona (ust. 1). Jeżeli po wydaniu przesyłki ujawniono ubytek lub uszkodzenie nie dające się z zewnątrz zauważyć przy odbiorze, przewoźnik ustala stan przesyłki na żądanie uprawnionego zgłoszone niezwłocznie po ujawnieniu szkody, nie później jednak niż w ciągu 7 dni od dnia odbioru przesyłki (ust. 3).

Wbrew sugestiom pozwanej, przepisy prawa, a w szczególności Prawa przewozowego, nie uzależniają skuteczności dochodzenia przez przedsiębiorcę od przewoźnika ewentualnych roszczeń, związanych ze zniszczeniem towaru w trakcie transportu, od zwrotu przesyłki kurierowi w celu odesłania jej do sprzedawcy. Oznacza to, że zaskarżona klauzula, narzucając konsumentowi restrykcyjne warunki dochodzenia uprawnień, rażąco narusza jego usprawiedliwione interesy. Natomiast jej sprzeczność z dobrymi obyczajami przejawia się w nierzetelnym i nierównorzędnym traktowaniu konsumenta jako partnera oraz narzucaniu mu niedogodnych warunków dochodzenia swych praw.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385<sup>1</sup> § 1 w zw. z art. 385<sup>3</sup> pkt. 21 k.c., Sąd uznał postanowienie wzorca umowy za niedozwolone, zaś na podstawie art. 479<sup>42</sup> § 1 k.p.c. zakazał jego wykorzystywania w obrocie z udziałem konsumentów.

Podstawę prawną wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym stanowił przepis art. 479<sup>17</sup> § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na przyznane powodowi koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł - ustalone na podstawie § 14 ust. 3 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1349).

O publikacji prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt strony pozwanej zarządzono na podstawie art. 479<sup>44</sup> k.p.c.

SSO Ewa Malinowska